

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-6259/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Tatjana Kujundžić Novak, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza STIVAN d.o.o. u stečaju, OIB 20072428862, Sutivan, kojeg zastupa punomoćnik Mate Vučica, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika OPĆINA SUTIVAN, OIB 68628227112, Sutivan b.b., Sutivan, kojeg zastupa punomoćnik Dean Rahan, odvjetnik u Supetru, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1078/2013 od 3. srpnja 2014., 6. travnja 2021.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-1078/2013 od 3. srpnja 2014. u točki I. izreke i u točki II. izreke u dijelu kojem je naloženo tužitelju u roku od osam dana naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 23.660,70 kn.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu ukinut je u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika iz Supetra, Ervina Kuzmanića, poslovni broj Ovr-313/11 od 16. ožujka 2011., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju u roku od osam dana iznos od 456.069,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom koje na pojedinačne iznose teku od dospijeca do isplate prema odgovarajućoj kamatnoj stopi i za trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.113,96 kn (točka I. izreke). U točki II. izreke naloženo je tužitelju u roku od osam dana naknaditi tuženiku iznos od 23.660,70 kn, na ime parničnog troška, dok je za više traženi trošak u iznosu od 23.060,30 kn, zahtjev tuženika odbijen.

2. Iz obrazloženja proizlazi kako tužitelj potražuje isplatu iznosa od 456.069,60 kn na ime izvršenih komunalnih usluga, a tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u isprave u spisu i iskaze saslušanih svjedoka Zdenka Tonšića, Petra Vladislavića i Dražena Kirigina sud je zaključio kako tužitelj nije dokazao opseg i vrijednost izvršenog posla, stoga je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim, ukinuo platni nalog

(čl. 451. st. 3. ZPP-a) i odbio tužbeni zahtjev. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. čl. 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: OT), i Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj: 73/13, 99/13 i 148/13).

3. Protiv točke I. i dijela točke II. izreke presude kojom je obavezan naknaditi trošak tuženiku žalbu je podnio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je prvostupanjski sud učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer su razlozi presude proturječni. Smatra kako sud najprije drži utvrđenim osnovu potraživanja, a zatim mijša osnovu s visinom potraživanja navodeći da zbog toga što cijene radova nisu uspoređene s cjenikom iz ranijeg razdoblja kada one nisu bile sporne, da tužitelj nije dokazao osnovu. Nadalje navodi kako je saslušani svjedok Dražen Kirigin koji je bio komunalni redar u svom iskazu naveo da nikada nije bio slučaj da ono što je bilo specificirano nije bilo i izvršeno. Predmetni radovi izvršeni su i isti su potpisani od strane komunalnog redara a specifikacija izvršenih radova uz račune dostavljena je u spis. Ugovorni odnos između parničnih stranaka u utuženom razdoblju je postojao, a da su postojali određeni sporazumi između stranaka u svojim iskazima potvrdili su saslušani svjedoci Petar Vladislavić i Zdenko Tonšić. Smatra da među strankama nema spornih pitanja, da su sve odlučne činjenice u postupku utvrđene. Osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz samog priznanja tuženika, iz specifikacije po računima, a iz iskaza svjedoka Zdenka Tonšića proizlazi osnova i visina tužbenog zahtjeva. Stoga smatra da je sud pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221.a ZPP-a, kada je odbio tužbeni zahtjev. Kako je sud pogrešno odlučio o glavnoj stvari, pogrešna je i odluka o trošku. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu odluku, podredno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Tužiteljeva žalba nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda u pobijanom dijelu pravilna i zakonita.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 456.069,60 kn, na ime izvršenih komunalnih usluga.

8. Između parničnih stranaka nije sporno da je Stivan d.o.o. trgovačko društvo osnovao tuženik za obavljanje komunalnih djelatnosti i da je tužitelj u utuženom razdoblju u Općini Sutivan obavljao komunalne usluge. Međutim, s obzirom na to da je tuženik osporavao u cijelosti tužbeni zahtjev sporno je među strankama je su li utuženi radovi obavljeni u cijelosti i vrijednost izvedenih radova, odnosno obavljenih komunalnih usluga.

9. U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke a niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prvostupanjska presuda sadrži valjane i jasne razloge zbog čega je sud odbio tužbeni zahtjev. Razlozi iz obrazloženja pobijane presude u suglasnosti su s ispravama u spisu i sadržajem zapisnika o provedenim dokazima, kao i rezultatima provedenog postupka.

10. Pogrešno žalitelj smatra kako sud ne razlikuje osnovu i visinu potraživanja navodeći da zbog toga što cijene radova nisu uspoređene s cjenikom iz ranijeg razdoblja kada one nisu bile sporne, da tužitelj nije dokazao osnovu. Naime, sud je u obrazloženju svoje odluke naveo kako je potrebno utvrditi stvarni opseg i vrijednost izvršenog posla pa makar i usporedbom s cijenama iz ranijeg razdoblja u kojima one nisu bile sporne, dakle sud govori o visini tužbenog zahtjeva koji je potrebno utvrditi - dokazati s obzirom na količinu izvedenih radova.

11. Iz isprava u spisu i iskaza saslušanih svjedoka koji se u bitnom razlikuju proizlazi da je tužitelj obavljao za tuženika komunalne usluge za koje nije jasno je li za njih u utuženom razdoblju uopće postojao pisani ugovor ili je postojao sporazum između stranaka. Svjedok Tonšić – bivši zastupnik po zakonu društva Stivan d.o.o. misli da je takav ugovor postojao, a svjedok Vladislavić – bivši načelnik Općine Sutivan o tome se nije mogao izjasniti. Svjedok Tonšić navodi da su se poslovi dogovarali po principu prihvata ponude kao i da je komunalni redar Kirigin naručivao poslove, a svjedok Kirigin s druge strane navodi da mu nije poznato tko je od strane Općine Sutivan dogovarao poslove. U odnosu na koji način su se formirale cijene izvršenih usluga svjedok Tonšić navodi da je za redovne radove postojao cjenik Općine Sutivan, ali da je bilo govora da će se u neko doba sačiniti novi cjenik, a cijena ekstra radova da je ugovarana usmeno zajedno sa samim radovima, dok svjedok Vladislavić navodi da se cijena formirala prema Ugovoru. U odnosu na činjenicu je li komunalni redar Dražen Kirigin bio ovlašten u ime tuženika potpisivati specifikacije o izvršenim računima i tko ga je na to ovlastio, svjedok Tonšić navodi da misli da jest, da je to tako funkcioniralo već od vremena kad je on bio komunalni redar, a svjedok Vladislavić navodi da je Kirigin potpisivao manje račune, a za veće da mu je trebala suglasnost Općinskog vijeća, a svjedok Kirigin u svom iskazu navodi da ga za potpisivanje specifikacija i računa nije nitko službeno ovlastio, ali da je o tome postojao dogovor, međutim, nije se mogao sjetiti tko mu je dao uputu. Nadalje, jesu li doista svi radovi za koje su ispostavljeni računi uistinu i izvršeni (svjedoci Tonšić i Kirigin navode da jesu, a svjedok Vladislavić navodi da je bilo računa za radove koji nisu niti naručeni niti realizirani već da su „bačeni iz neba“.

12. Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Dužnost je stranaka u parnici iznijeti činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i predložiti dokaze na kojima se te činjenice mogu utvrditi. Njihova je dužnost također iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost i visina zahtjeva stranke. Ako stranka u tome ne uspije, sud će izvesti zaključak o nedokazanosti, odnosno o neistinitosti njene tvrdnje pa će njen zahtjev odbiti kao neosnovan.

13. Između stranaka nije sporno da je tužitelj za tuženika vršio određene komunalne usluge u skladu s ugovorom ili na temelju sporazuma stranaka. Međutim, suprotno žalbenim navodima iz isprava koje je tužitelj dostavio u spis a niti iz iskaza saslušanih svjedoka, posebno svjedoka Zdenka Tonšića ne može se sa sigurnošću utvrditi količina izvedenih redovnih i izvanrednih radova i cijena s obzirom na to da je prema njegovom iskazu za redovne radove postojao cjenik Općine Sutivan (koji nije dostavljen u spis), a da se cijena izvanrednih radova ugovarala usmeno zajedno sa samim radovima, na koju okolnost nisu predlagani dokazi, a niti je utvrđeno je li komunalni redar Tonšić imao ovlasti potpisivati sve specifikacije-račune ili mu je za veće iznose trebala suglasnost Općinskog vijeća. Nadalje, s obzirom na to da je tuženik osporavao tužbeni zahtjev u cijelosti, a kako tužitelj nije dostavio račune za izvršene usluge niti specifikacije izvršenih usluga niti cjenik, već samo saldankonti karticu (str. 5.-6. spisa) u kojoj su navedeni brojevi računa, niti je predložio druge odgovarajuće dokazne prijedloge iz kojih bi se mogao utvrditi stvarni opseg i vrijednost izvršenih redovnih i izvanrednih radova, a koje iz iskaza saslušanih svjedoka nije moguće utvrditi, sud je pravilno primjenom pravila o teretu dokazivanja odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

14. Tužitelj, osim uopćenog navoda da presudu pobija i u dijelu točke II. izreke nije niti obrazlagao zašto pobija trošak, slijedom čega je odluka o trošku ispitana po službenoj dužnosti u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava, te je utvrđeno kako je sud pravilno na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 188/14) te odredbe Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13) dosudio tuženiku trošak.

15. Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a tužiteljevu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanom dijelu.

Zagreb, 6. travnja 2021.

Sudac
Tatjana Kujundžić Novak

Dokument je elektronički potpisan:

TATJANA KUJUNDŽIĆ
NOVAK

Vrijeme potpisivanja:

12-04-2021
11:05:58

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.07=#130D48523937333439333638353139

L=ZAGREB

S=KUJUNDŽIĆ NOVAK

G=TATJANA

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK

Broj zapisa: **eb2f9-709b8**

Kontrolni broj: **07f92-df751-d8ed4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.